

Jak Sára musela na operaci

Sára je můj pes. Sára je jorkšírka. Je malá. Váží jen dva a půl kilogramu. Má černou barvu. Jen na bradě a na hrudníku má bílý proužek. Sáře je šest let. Mám Sáru moc ráda.

Tento příběh se stal před několika lety.

Byla středa dopoledne. Sáře bylo hodně špatně. Viděla jsem to. Jen jsem nevěděla, v čem je problém. Nezvracela. Bylo ale vidět, že je něco hodně špatně. Špatně chodila. Nejedla. Nechtěla pít. Bylo jasné, že jí není dobře.

Zavolala jsem na veterinární kliniku a řekla jsem sestřičce:

„Vím, že nemáme domluvený termín, ale bylo by možné, aby se pan doktor dnes podíval na Sáru? Sára nezvrací, ale hodně špatně chodí. Nejí. Nechce pít. Je vidět, že jí je hodně špatně.“

Sestřička řekla: „Přijedte co nejdříve. Budete ale muset čekat v čekárně, dokud na vás nepřijde řada.“

Měla jsem obrovský strach. Ano, hodně jsem se o Sáru bála. Byla jsem ale ráda, že pan doktor Sáru prohlédne a že Sáře pomůže.

Musely jsme jet k veterináři autem. Nemohly jsme jít pěšky, protože tato veterinární klinika není ve stejném městě, kde bydlíme. Je to ale nejlepší veterinární klinika v regionu.

Když pan doktor prohlédl Sáru, zjistil, že má v břicho hnis. Byl veliký několik centimetrů. Bylo to hodně nebezpečné.

Pan doktor musel naplánovat urgentní operaci. Ano, Sára musela jít na operaci. Bylo velké riziko, že by to mohlo prasknout. Kdyby se to stalo, Sára by nejspíš umřela. Měla jsem obrovský strach.

Pan doktor nám řekl, co před a po operaci dělat. Co Sára směla a nesměla před operací dělat?

Sára nesměla dvanáct hodin před operací nic jíst. Noc před operací směla jen pít. Musela jsem Sáru přivést na operaci v pátek v sedm hodin ráno. Tři hodiny před operací Sára nesměla nic pít.

Pan doktor musel Sáru zvážít, aby jí dal správnou dávku léků. Sára musela dostat před operací narkózu.

Když se Sára po operaci probudila, poslali mi zprávu. Mohla jsem si pak Sáru vyzvednout a odvézt ji domů. Dostala jsem pro Sáru léky, které Sára musela brát každý den. Antibiotika musela brát třikrát denně. Také jsem dostala papír, na kterém byl seznam věcí, které Sára směla a nesměla po operaci dělat. Sára se nesměla po operaci koupat ani sprchovat. Také nesměla chodit na dlouhé procházky. Sára nesměla skákat - například na sedačku nebo na postel.

K jídlu nesměla mít po operaci granule. Musela jsem Sáře dávat speciální konzervy s křepelčím masem, které byly vhodné pro psy po operaci. Sára směla jíst jednu až dvě lžičky najednou. Větší porce po operaci jíst nesměla.

Když jsme přijely po operaci domů z kliniky, Sára mohla pít a mohla si dát jednu lžičku masa z konzervy. Moc jí to chutnalo.

V pondělí v jedenáct hodin jsme musely přijet na kontrolu.

Brzy bylo vidět, že operace Sáře pomohla. Tři týdny po operaci jsme mohly zase začít chodit na delší procházky.

Sára byla zase zdravá a já jsem byla šťastná, že všechno dobře dopadlo.